

NASZ PRZYJACIEL

Dodatek tygodniowy „Głosu Wąbrzeskiego“ poświęcony sprawom oświatowym kulturalnym i literackim

Nr. 11

Wąbrzeźno, dnia 15 marca 1930 r.

Rok 8

Ks. Wł. Wielewski.

Żyjmy w duchu Kościoła św.

Druża niedziela postu.

Zeszłej niedzieli słyszeliśmy ewangelję św. o kuszeniu P. Jezusa przez szatana. Jaki cel chciał osiągnąć szatan przez to kuszenie? Otóż chciał on, żeby Chrystus jaknajwięcej działał cudów, z których ludzie odnosiliby jaknajwiększą korzyść materialną, i w ten sposób coraz bardziej przywiązali się do rzeczy ziemskich. Szatan bowiem jako książę tego świata chce, żebyśmy byli obywatelami jego państwa, tymczasem Chrystus prowadzi nas do królestwa Bożego, do tego, co duchowe, On podnosi duszę naszą do Boga.

Dziś czytamy ewangelję św. o Przemienieniu Pańskim Pewnego dnia opuścił P. Jezus grono apostołów, wziął tylko trzech z pośród nich ze sobą, i udał się na wysoką górę Tabor. Nie było to dla apostołów nic dziwnego, gdyż już częściej P. Jezus wycofywał się z ich koła, by udać się na miejsce zaciszne i się modlić. Gdy przybyli na górę było już ciemno, i apostołowie zmęczeni wnet zasnęli. P. Jezus natomiast czuwa i gorąco się modli. Jest On głęboko wzruszony, albowiem mówi z Bogiem Ojcem Swoim o odkupieniu ludzkości przez śmierć Swoją. Podczas tak gorącej modlitwy P. Jezus przemienia się. Jego Boska natura, która była dotychczas jakby płaszczem zakryta, przebija się i promienieje wspaniałym blaskiem. Był to obraz podobny do słońca, które zakryte przez chmury, nagle prz. bija się i promienie swoje zsyła na ziemię. „Oblicze Jego jaśniało jak słońce, Jego szaty były białe jak śnieg”. Do Jezusa przybywają teraz Mojżesz i Eliasz, również otoczeni blaskiem niebiańskim, i rozmawiają z Nim o śmierci, którą ponieść miał w Jeruzolimie.

Wśród nocy przebudzili się trzej apostołowie, i ujrzeli P. Jezusa, otoczonego blaskiem wraz z Mojżeszem i Eliaszem. Piotr św., zachwycony tak cudownym widokiem, woła w najwyższym uniesieniu: „Panie, dobrze nam tu być. Pozostaniemy tu.” „Chmura okryła P. Jezusa, a z niej odezwał się głos Boga Ojca: „Ten jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem; Jego słuchajcie”. Poczem znikła jasność i wszystko było jak przedtem. Nad ranem zeszli z góry a P. Jezus nakazał im, żeby o tem wszystkim milczeli, dopóki nie wstanie z martwych.

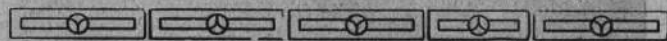
Czego uczy nas dzisiejsza ewangelja św.?

Zeszłej niedzieli słyszeliśmy jak P. Jezus przez czterdzieści dni pościł i był kuszony przez szatana. My również mamy przez ten czas pościć i waleczyć z szatanem, by nad

nim zupełne osiągnąć zwycięstwo. Gdy Mojżesz miał mówić z P. Bogiem, przebywał na górze Synaj 40 dni i pościł. Taksamo pościł Elias, gdy chciał dostać się na górę Choreb. Dziś widzimy ich wszystkich trzech w blasku cudownym. Kościół św. chce nas przez to pouczyć, że teraz winniśmy z nimi pościć, a w przyszłości będziemy wraz z Chrystusem, Mojżeszem i Eljaszem przemienieni. Takie przemienienie winna nam przynieść zbliżająca się Wielka noc. Życie łaski, życie nadprzyrodzone winno rozpaść się w sercach naszych, a istniejące już życie nadprzyrodzone winno jeszcze bardziej się rozpaść i rozpromienić duszę naszą.

Dopóki żyjemy na ziemi, jest dusza nasza zakryta jakby płaszczem. Gdy jednak przeminie okres postny życia ludzkiego, wtedy opadnie powłoka ziemską z duszy naszej, a otoczy ją aureola wiekuistej chwały, będzie przemieniona, jak Chrystus, Mojżesz i Eliasz na górze Tabor.

Kościół św., czytając nam tę ewangelję, chce nas zachęcić do wytrwania i podnieść nas na duchu. Chce nam przez to ułatwić ten W. Post. Bo jeżeli z Chrystusem pościć i cierpieć będziemy, to wtedy będziemy też z nim współkrólować w wiecznej ojczyźnie.

Ewangelja

św. Mateusza rozdz. 17. wiersz 1—9.

Onego czasu wziął Jezus Piotra, Jakóba i Jana brata jego i wprowadził ich na górę wysoką osobno, i przemienił się przed nimi. A oblicze Jego rozjaśniało, jako słońce, a szaty Jego stały się białe, jako śnieg. A oto się im ukazali Mojżesz i Eliasz z Nim rozmawiający. A odpowiadając Piotr rzekł do Jezusa: Panie, dobrze jest nam tu być. Jeśli chcesz, uczynimy tu trzy przybytki, Tobie jeden, Mojżeszowi jeden, a Eljaszowi jeden. Gdy on jeszcze mówił oto obłok jasny okrył ich. A oto głos z obłoku mówiący: Ten jest Syn Mój miły, w którymem Sobie dobrze upodobał, Jego słuchajcie. A usłyszawszy uczniowie, upadli na twarz swoją i bali się bardzo. I przystąpił Jezus i dotknął się ich i rzekł im: Wstańcie, a nie bójcie się. A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, jeno samego Jezusa. A gdy zstępowali z góry, przykazał im Jezus, mówiąc: Nikomu nie powiadajcie widzenia, aż Syn Boży zmartwychwstanie.

IGRZYSKA PANHELLENSKIE W DELFACH.

Tak, jak w 1927 r. i w maju rb. odbędą się w Delfach igrzyska panhelleńskie. Tym razem program igrzysk znacznie rozszerzono. Igrzyska będą trwały trzy dni, zamiast 2. Dzień pierwszy będzie poświęcony zwiedzaniu starożytnych zabytków w Delfach, pod kierownictwem wybitnych archeologów. Poza tem w tym samym dniu w starożytnym teatrze pod otwartym niebem odbędzie się przedstawienie znanej tragedji Aischylosa „Prometeusz“.

Drugiego dnia odbędzie się wystawa greckiej sztuki ludowej oraz tańców i pieśni greckich, wykonanych przez pasterzów którzy zejda z Parnasu, i na zakończenie przedstawienie drugiego dramatu Aischylosa „Błagające“ („Iktides“), będącego hymnem gościnności Hellenów i symbolizującego połączenie cywilizacji greckiej z cywilizacją egipską.

W trzecim dniu odbędą się na starożytnym stadionie zapasy pytyjskie, na wzór starogreckich.

W celu ułatwienia jaknajwiększej liczbie osób uczestniczenia w tych uroczystościach, igrzyska odbędą się w trzech cyklach, tak, że pierwszy cykl, który będzie trwał 1, 2 i 3 maja rb., powtórzony be-

dzie całkowicie w dniach 6, 7 i 8 maja oraz w dniach 11, 12 i 13 maja.

Igrzyska mają się stać, wedle zamiarów ich organizatorów, wielkiem zdarzeniem artystycznym rb. a to tembardziej, że pierwsze igrzyska delfickie odniosły olbrzymi sukces, bo zwiedzili je w znacznej liczbie turyści z różnych krajów Euro-

py i Ameryki, przyciągnięci do Delf, stawiący u najciekawszy zabytek Grecji starożytnej, z powodu przechowania się tam dawnej świątyni Apollina oraz źródeł wyroczni delfickiej.

W celu udostępnienia zwiedzenia igrzysk, rząd grecki zamierza poczynić daleko idące ułatwienia dla turystów cudzoziemskich, a to drogą zmniejszenia kosztów przejazdu na kolejach greckich i opłaty za wizę. (q)

IVAR KREUGER

słynny „król zapalczany“ zareczył się w tych dn. w Paryżu z hrabiną Winterstein

Wielkie kłopoty małego państewka.

Małeńkie księstwo Monaco przeżyło niedawno gwałtowne przesilenie polityczne, obecnie zaś rozkrzywa się w tamtejszej rodzinie panującej dramat małżeński.

Oto, księżna Karolina, córka panującego księcia Ludwika II, poślubiona hrabiemu Piotrowi de Polignac, który z powodu tego małżeństwa otrzymał tytuł księcia Monaco, oświadczyła stanowczo, że nadal nie może żyć ze swym małżonkiem, ponieważ zaś oboje są katolikami, nie może więc być mowy o rozwodzie, jeno o separacji, chyba że Ojciec święty uznałby ich małżeństwo za nieważne.

Księżna Karolina opuściła Monaco i osiadła w pobliskiej miejscowości Ospedaletti, na Rivierze włoskiej, małżonek zaś jej pozostał w Monaco z dwojgiem dzieci: córeczką Antoniną i synkiem Rainierem, będącym następcą tronu Monaco, tudzież zwrócił się do miejscowego trybunału cywilnego z żądaniem separacji z małżonką i przyznania mu opieki nad dziećmi. (v)

Warsztaty okrętowe w Hamburgu zakupiły stary parowiec, który służy do ćwiczeń ratowniczych. W związku z tem nie przymuje się na okrętach żadnego majtka, do póki nie złożą egzaminu z powyższych ćwiczeń.

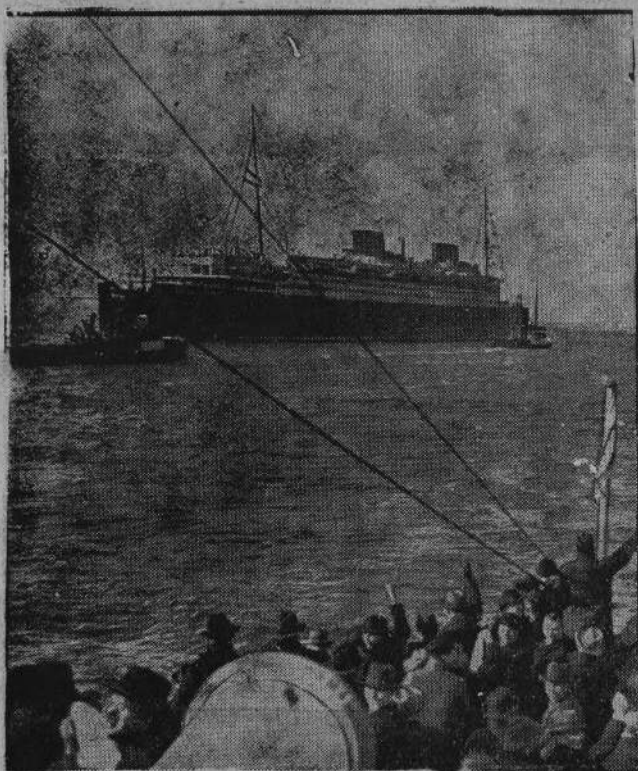

Uczennice i uczniowie Gniezn. Szkoły Muzycznej p. Teofila Barczyńskiego.

MECZ BOKSERSKI O MISTRZOSTWO ŚWIATA.

Rozegrany w Miami Beach mecz bokserski z cyklu walk o tytuł mistrza świata wszystkich kategorii, pomiędzy Jack Starkeyem (po lewej) a Phil Scotem (po prawej) zakończył się zwycięstwem Sharkeya w 3 cie) rundzie przez techniczny knock-out.

PRÓBNA PODRÓŻ „EUROPY”

Pierwszemu wyjazdowi olbrzymiego statku transoceanicznego „Europy“ na pełne morze, przytłaczały się tysiączne rzesze publiczności.

PRZED REGATAMI CAMBRIDGE - OXFORD

Doroczne regaty uniwersytetów Cambridge i Oxford są jednym z największych wydarzeń sportowych w Anglii i gromadzą nad brzegami Tamizy blisko 1 000.000 widzów. Na zdjęciu widzimy osadę uniwersytetu Cambridge przy treningu.

Antypody w miłej zgodzie.

(Fot. J. Jesiowski)

KU CZCI MASARYKA

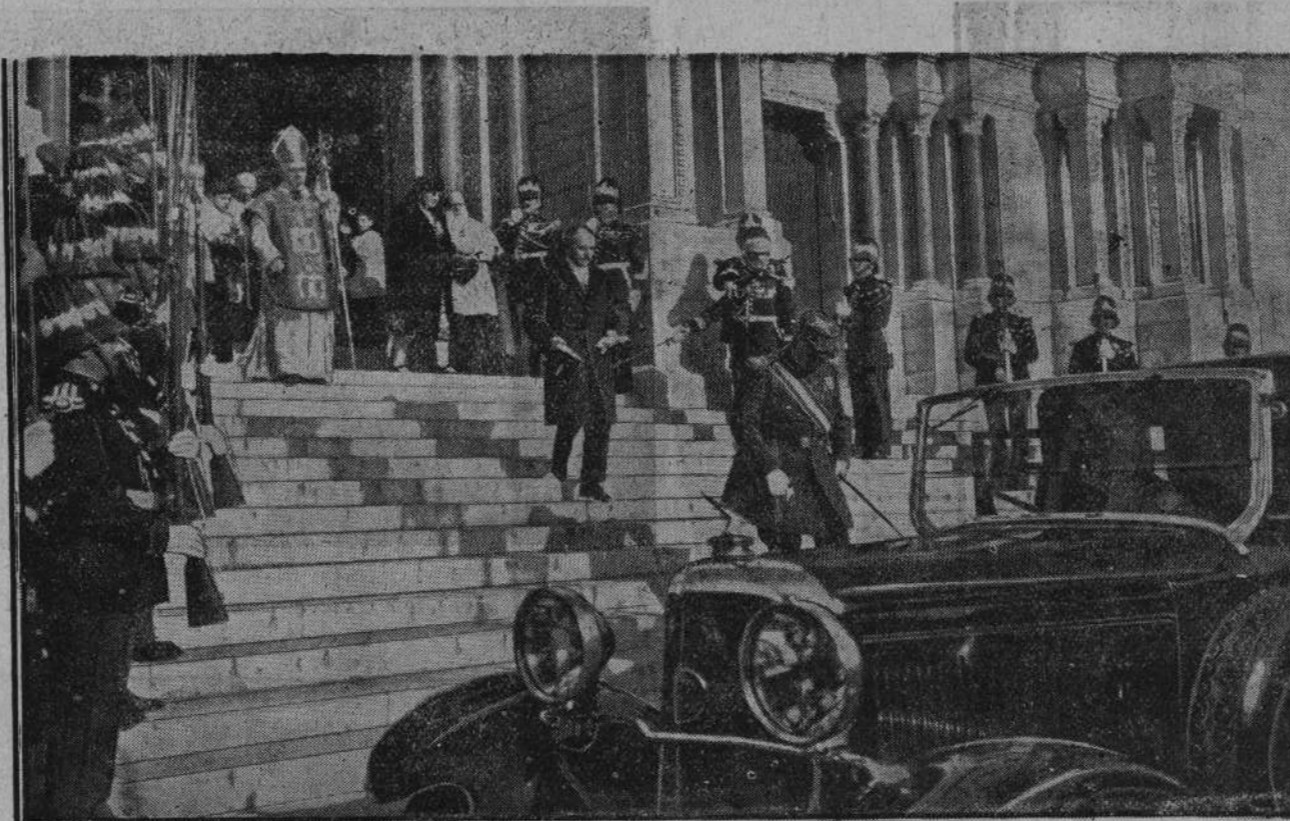
Tomasz Masaryk, pierwszy prezydent Republiki Czechosłowackiej, obchodził w ub. piątek, dnia 7. marca 80-lecie urodzin. W związku z tem odbyły się w Pradze z udziałem przedstawicieli wszystkich państw wielkie uroczystości. Na zdjęciu widzimy prezydenta Masaryka witającego podczas parady wojskowej jednego z oficerów zagraniczn.

ORYGINALNA REKLAMA.

Amerykanie są doprawdy niezmordowani w wyszukiwaniu coraz to nowych środków reklamy, prześcigając się w oryginalności pomysłu. Pewna firma wyrobów gumowych urządziła naprzykład pochód z olbrzymim smokiem gumowym długości 185 metrów. Inna znowu firma wzbudziła powszechne zainteresowanie głównie dzięki temu, że swoje kioski gorących zakąsek wybudowała w różnych częściach Los Angeles w postaci wielkich, kilkumetrowej wysokości psów z masy azbestowej.

Przyjaciele przed jurką samojeżdżącą na dalekiej północy.

ŚWIĘTO NARODOWE W MONACO.

Panujący książę Ludwik opuszcza w towarzystwie swego zięcia, hr. de Polignac, katedrę.

Z UROCZYSTOŚCI W BUDAPESZCIE.

W stolicy Węgier rozpoczęły się ostatnio uroczystości z okazji 10-lecia objęcia rządów przez regenta Horty'ego. Na zdjęciu naszym widzimy burmistrza Budapesztu, dipłocza, składającego regentowi życzenia węgierskiej stolicy

ZE ŚWIATA MODY

Kilka modeli najmodniejszych kapelusików.

Modny szal wieczorowy.

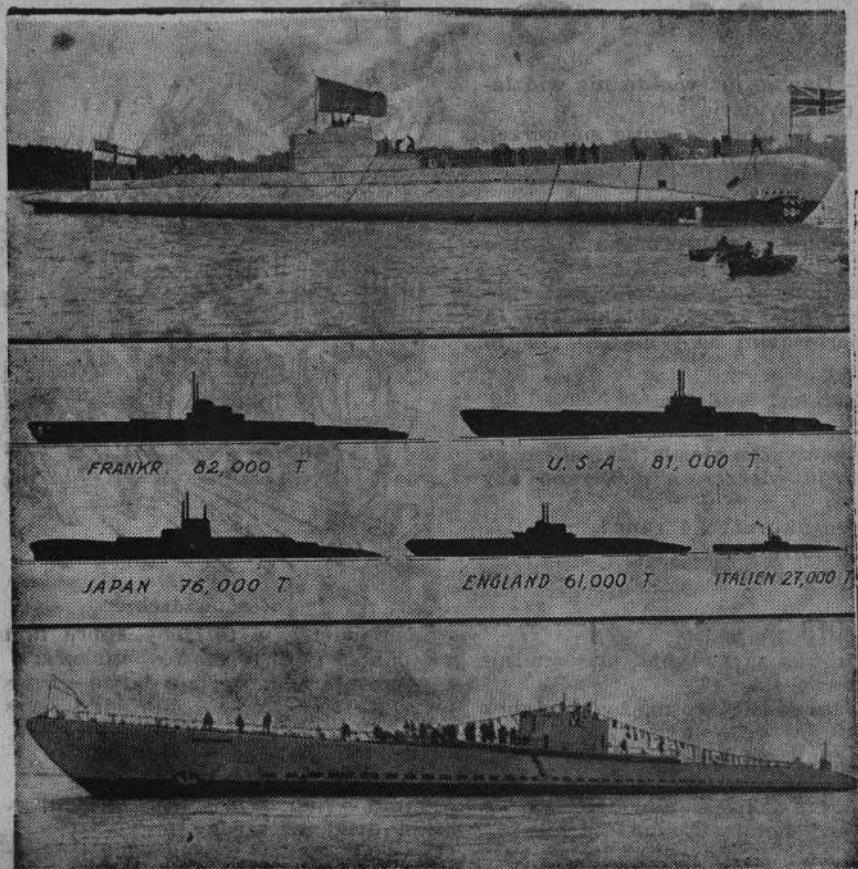
PO UTWORZENIU RZĄDU WE FRANCJI.

Premjer Tardieu obleżony przez zgromadzonych licznie przed gmachem parlamentu dziennikarzy.

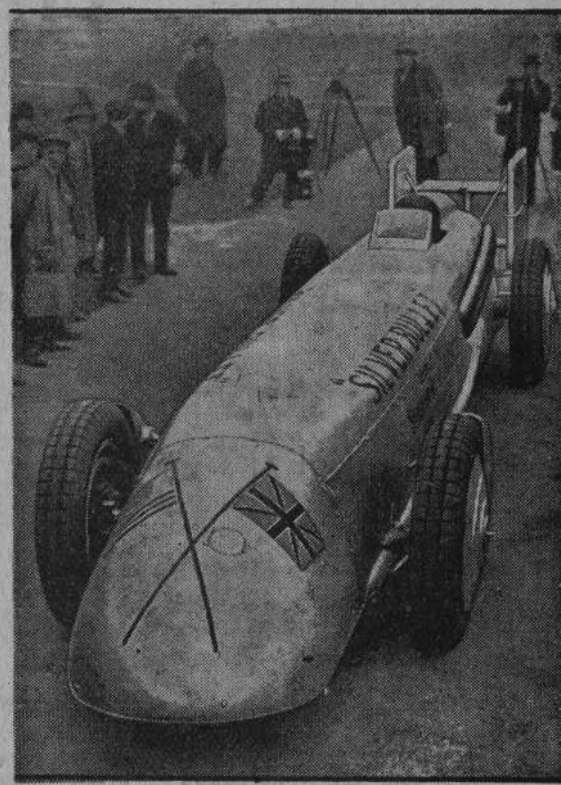

WALKA Z BANDYTYZMEM W CHICAGO.

Miasto Chicago, o którego bankructwie było głośno na całym świecie, słynne jest również z tego, że posiada największą liczbę bandytów. Zdjęcie nasze przedstawia starcie policjantów i przestępców.

ŁODZIE PODWODNE A KONFERENCJA ROZBROJENIOWA.
Konferencja w kwestji rozbrojenia na morzu tocząca się już od kilku tygodni w Londynie, zajmowała się m. in. sprawą ograniczenia liczby i rozmiarów łodzi podwodnych. Powyżej podajemy zdjęcie największej angielskiej łodzi podwodnej, oraz stosunek tonażu łodzi podwodnych poszczególnych mocarstw, biorących udział w konferencji.

„SREBRNY POCISK“

Tak się nazywa nowy, olbrzymi samochód wyścigowy, na którym Kay E. Don zamierza pobić rekord szybkości. Koszta budowy samochodu który posiada w tyle stery samolotowe zapewniające precyzyjne władanie sterem, wynosiły 20.000 ft. szterlingów.

SZTYCHY WARSZAWSKIE.

Przeszkoda

Ślub pana Edwarda miał się odbyć pod koniec karnawału.

Przyszły małżonek bywał co wieczór w domu rodziców narzeczonej, aby z nią roić o wspólnym szczęściu. Gdy ostatnio zjawił się tam pełen różowego nastroju, zastał pannę Zofię we łzach.

— Co się stało? — zapytał przerażony.

— Z naszego ślubu nic teraz nie będzie! — odparło rozszlochane dziewczę.

— Dlaczego?

— Na drodze do naszego szczęścia stanęła przeszkoda.

— To nic! — zawołał. — Niema takiej przeszkody, którejbym usunąć nie zdołał.

— Nie, panie Edwardzie — odparła narzeczonej. — Tej pan nie poradzi.

— Zobaczmy! Niechże mi pani opowie dokładnie, a ja w tej chwili...

Panna Zofia rozszlochana się iesz-

cze bardziej i słowa z niej nie można było wydostać...

Dopiero po pewnym czasie uspokoiła się nieco i rzekła:

— Pamięta pan tego wysokiego bruneta, co zawsze mamusi asystował na dancjach?

— Owszem, przypominam sobie... Gotów jestem zaraz go wzwwać!

— Nie o to chodzi.

— Więc?

— Otóż wczoraj mama rozmówiła się z ojczulkiem i kategorycznie zażądała rozwodu.

— Co pani mówi? A jakże na to zareagował ojczulek?

— Tatusz powiedział, że się rozmówi ze mną.

— Z pania?

— No tak. Oświadczył, że wobec tego mój ślub musi być odłożony. Ka zał mi porozumieć się z panem.

— Ale dlaczego? Ja ojczulkowi wytłumaczę.

— Niech się pan nie trudzi... Robiłam, co mogłam, ale wszystko na nic. Nastraszyłam ojcę, że moja wyprawa może wyjść z mody i wypadnie nowa kupać.

— A ojczulek?

— Uparł się i stanowczo żąda odłożenia terminu naszego ślubu.

— Dlaczego? Jakże podał motyw?

— Bardzo proste. Powiada, że przede wszystkim musi wydać za mąż mamę. My, młodzi, możemy poczekać, a dla mamusi każdy miesiąc drogi ze względu na jej wiek. Więc tatusz postanowił zająć się tem, co jest pilniejsze, a później pomyśli o nas. (m

A.

Trąd uleczalny.

Angielskim uczonym udało się dokonać szczęśliwych prób nowowynalezionym środkiem leczniczym na trąd. Nowy środek spowoduje zupełny przewrót w walce z trądem, na który choruje obecnie około 4 milionów ludzi na świecie. Lekarstwo to jest wyciągiem z owoców podzwrotnikowego drzewa „Hydrocarpus“. W początkowych stadiach choroby trąd przez zastosowanie lekarstwa jej zupełnie wyleczalny, w późniejszych liczbą dochodzi do 30 proc. Kuracja trwa 6 miesięcy do roku.

H - U - M - O - R

„Przyniosłem panu do reparacji waha-
dło od mojego zegara.“

„A gdzie pan ma zegar?“

„O, ten jest w porządku — tylko waha-
dło zawsze staje.“ (m)

(„Pele - Mele“)

Fachowa ocena.

Kucharz (przyglądając się swemu nowo
narodzonemu dziecku): Boże, jakie to ma-
nićkie! Z tego nie byłyby ani cztery porcje

Delikatna przymówka.

— Wie pan, panie Biedulski, co spojrzę
na pana, — to mi się zaraz Klepacki przy-
pomina.

— Ciekawej! Dlaczego??

— A bo mi jest winien pięć-et złotych
i dotąd nie oddał. (m)

Niedoceniony blacharz.

Stara panna: „Czy może mi pan powie-
dzieć, jaki jest program dzisiejszego kon-
certu?“ (m)

(„Passing Show“)

Sędzia: — Dawno już was tu nie widzia-
łem. Jakoś poprawiliście się.

Złodziej: — Właśnie że czuje się gorzej,
bo w ostatnich czasach długo chorowałem

Profesor.

W ósmej gimnazjalnej profesor mówi o
tyfusie:

„Tyfus jest niebezpieczną chorobą; cho-
ry albo umiera albo kończy obłąkaniem. Ja
także już chorowałem na tyfus.“ (m)

Zamiast budzika.

— Panie aptekarzu, proszę mi dać jakiś
środek na przeczyszczenie, ale taki abym go
zażył dziś o 10 wieczór, a o 4 rano aby
był skutek.

— Dlaczego akurat o 4 rano?

— Bo jadę jutro o 5-ej rano koleją i bo-
ję się abym nie zasnął. (m)

Na wsi.

— Cóż to u was za budynek przy gminie
stawiają? Pewno szkołę?

— Gdzie tam szkołę! To ma być budynek
na „kozę“.

— A powiadali, że będzie szkoła.

— Ano myśleli niby o tem, ale bez szko-
ły to tam jeszcze jakoś się obejdziemy — a
bez należytego pomieszczenia na „kozę“,
to ani rusz. (m)

Dżentelmen panujący nad sobą.

— Proszę numer 127,325... Dziękuję pięk-
nie. Czy tam straż pożarna?

— Tak jest.

— Czego pan sobie życzy?

— Najmocniej przepraszam, że panom
przeszkadzam w pracy. Ale jeśli panowie
macie trochę czasu, to mógłbym podać pe-
wną wiadomość, która może panów zainte-
resuje, w mem mieszkaniu wybuchł pożar.

Lunatyk.

Pewien lunatyk idzie w nocy w koszu
przez ulicę. Zatrzymuje go policjant.

— Hej, panie, jak pan śmiał tak wyjść
na ulicę?!

Zbudzony lunatyk jąka się: — Ja... prze-
praszam pana, ale... ja jestem lunatyk.

— Jakiego pan wyznania, to mi jest o-
bojętnie, ale w takim stroju po ulicy panu
chodzić nie wolno! (m)

U piekarza.

Służąca przychodzi do piekarza

— Wczoraj w ciastku była mucha

— To pewnie był rodzynek.

— Nie, panie, to była mucha.

— Dobrze, nie będę się spierał, niech
ją panienska przyniesie, to zamienię ją na
rodzynek. (m)

W sądzie.

Oskarżony znudzony rozprawą do swego
obrońcy.

— Panie mecenasie, to wszystko strasz-
nie mnie nudzi. Jakże to długo jeszcze po-
trwa.

— Dla mnie dwie godziny, dla pana
dwa lata. (m)

Niedowiarek.

„Nie wierzę w to, żeby kobra ta miała
jak pan to głosi, 6 metrów długości“.

„Oto miara, może pan łatwo sprawdzić.
(„Passing Show“)

Oliara pomyłki sądowej.

Zima. Nad Wisłą pod mostem rozma-
wiają dwaj włóczędzy

— Tak, Tak — odzywa się jeden — zo-
stałem wykolejony przez omyłkę sądową.

— I ja jestem ofiarą pomyłki sądowej...

— No, no...

— Moja sprawa dziś była w sądzie i
wyobraź sobie na taką nie pogodę ranie u-
niewinnili. (m)

Na pierwszego.

Urzędnik: Panie Naczelniku, potrącono
mi znów z pensji na jakiś fundusz.

Naczelnik: To nie jest potrącenie, tylko
dobrowolna ofiara. (m)

Młośnik zwierząt.

— Czy lubi pan zwierzęta?

— O bardzo!

— Które najbardziej?

— Zająca z buraczkami.

„Ciekawam, kogo to profesor miał na
myśli, mówiąc, że dojrzewa coraz więcej —
mnie czy też owoc.“ (m) („Nebelspalter“).